

Kupite SLAVKO
Ljubljana

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 276

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, NOVEMBER 28, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Nemški konzul v San Franciscu je proti raznim nemškim Bundom

Pozivlje nemške Amerikance, naj bodo dobri in zvesti ameriški državljani

Portland, Ore. — Kapetan Fritz Wiedemann, nemški generalni konzul v San Franciscu in bivši Hitlerjev poveljnik v svetovni vojni, se je izjavil, da mu takozvani "nemško-ameriški Bundi" niso prav nič všeč. Amerikancem nemške narodnosti svetuje, naj bodo dobri ameriški državljani ter naj se izogibljuje tistih Bundov.

Bund (zveza) je že na mestu v deželah kot je Nemčija, je rekel konzul, kjer je vpeljan princip fuhrerja. Toda v demokratičnih deželah je pa Bund iz reda. "Meni se Bund prav nič ne dopade," je rekel Wiedemann. "Povedal sem jim v Washingtonu, da bomo imeli z Bundom samo sitnosti, ker so člani Bundu ameriški državljani. Z njih neumnimi govori nam napravljajo samo sitnosti. Kot konzul nimamo pravice, da bi dajali ukaze ameriškim državljanom.

"So politične zadeve, ki so prav za Nemčijo, pa niso prav za to deželo," je dalje izjavil konzul. "Tukaj imate demokratsko vladno, zato Bund ni na mestu."

Ko so ga vprašali glede vojne, je rekel: "Jaz ljubim vojaško življenje. Toda vojne ne ljubim, štiri leta sem jo imel dovolj. Se vedno imam upanje, da bo prišel dan, ko se bomo lahko pogovorili brez vojne."

Protinacijska radio postaja pozivlja Nemce na sabotažo v korist zaveznikom

New York. — Columbia Broadcasting System poroča, da je prestregla oddajanje neke nemške radio postaje, ki je pozivljala Nemce na sabotažo in za propagando v korist zaveznikom. Ta skrivna radio postaja že več mesecev dela preglavice nemški vladi. Govori v nemščini, toda sodi se, da se nahaja postaja na francoskem ozemlju blizu nemške meje. Vselej, kadar ta postaja oddaja, jo skušajo nemške radio postaje "prevpiti." Kljub temu se je vse jasno slišalo, kot trdi ameriška CBS.

Govornik je poudarjal v nemškem jeziku sledeče: "Brezmiselnost bi bilo javno protestirati glede položaja v Nemčiji. Toda skrivoma lahko sabotažirate. Lahko storite, da stroji, pri katerih ste zaposleni, bolj počasi delajo. Lahko najdete tudi pota, da jih pokvarite."

Roosevelt namerava znižati deficit na polovico, vendar proračun ne bo balanciran

Warm Springs, Ga. — Predsednik Roosevelt je ukazal direktorju proračuna, Haroldu Smithu, da pride iz Washingtona, s katerim bosta pripravila proračun, katerega mora administracija predložiti novemu kongresu. Roosevelt misli, da bo lahko znižal razne izdatke skoro za 50 odstotkov in to povsod, kjer se to lahko stori. Vendar Roosevelt nima upanja, da bi izdatke znižal za toliko, da bi jih krihli dohodki. Vendar pa bodo stroški veliko manjši za bodoče fiskalno leto, ki se prične 1. julija 1940, če kongres ne bo preveč razsipen in če se bodo vpeljali novi davki za stroške narodne obrambe.

Zastopniki delavskih organizacij v državi Ohio bodo šli nad governerja, da preskrbi relief

Cleveland, O. — Zastopniki unije CIO iz vseh krajev države Ohio so na svoji seji v nedeljo sklenili, da gredo v četrtrek v Columbus, kjer bodo skušali dobiti avdijenco pri governerju Bricknerju. Od governerja bodo zahtevali, da takoj skliče izredno zasedanje državne postavodaje, ki naj preskrbi denar za relief po raznih krajih države. Delavski zastopniki so bili mnenja, da je reliefno vprašanje v državi Ohio na najsrpnejši podlagi, kar je država v Uniji. Zastopniki so sprejeli resolucijo, v kateri obsojajo krivde tega položaja župana Burtona, governerja Bricknerja, kongresnika Benderja in senatorja Tafta. V resoluciji pozivljejo delavski zastopniki civilne in bratske organizacije, da se pridružijo delavskim unijam in zahtevajo izredno zasedanje državne postavodaje, ki naj bi našla pot, da se reliefno vprašanje reši enkrat za vselej. Dalje so delavski zastopniki zahtevali od mestne administracije, da takoj sprejme nazaj vse one, ki jih je črtala z reliefne liste. Obstojali so tudi odpustitev

Laški rezervisti dobijo na zimo dopust

Rim, Italija. — S 1. decembrom bo dobilo kakih 300,000 laških rezervistov dopust. Italija ima sedaj pod orožjem 1,500,000 vojakov. Dopust bodo dobili rezervisti letnika 1913 in nekateri častniki in moštvo letnikov 1902 do 1905. Dopust se bo dalo tudi onim častnikom, ki so se udeležili svetovne vojne, ter vojne v Etiopiji in Španiji. Letnik 1913 je bil 37 mesecev neprestavno v vojaški službi. S prvim novembrom je Mussolini pozval pod orožje 1,500 častnikov, 6,500 podčastnikov in 18,000 vojakov.

Italijanska vlada naznanja, da se bo po 8. decembru zopet lahko dobilo gasolin za privatne avtomobile in motorna kolesa. Ko je izbruhnila vojna, je laška vlada prepovedala rabo privatnih avtov, da se hrani gasolin za armado.

Ne bodo stradali

Več kot 1,000 ljudi se je zbralo sinoči v dvorani mestne zbornice, kjer so zahtevali od župana reliefno podporo. Ljudi sta vodila C. B. Cowan in Arnold Johnson od Workers Alliance. Cowan je govoril v imenu reliefarjev, da če župan in mestna zbornica ne bodo naglo rešili reliefnega vprašanja, "bomo storili korake, da postavimo svojo lastno oblast, da se prehranimo." Župan Burton je ostro obsodil tak govor rekoč, da je to anarhija in da bo on gledal na to, da ne bo nihče od lakotne umrl, pa če mora radi tega trpeti regularna mestna postrežba. Potem je župan obdoli državno administracijo, da je kriva te akutne situacije in da dobro ve, da je dovolj denarja v državnih blagajni, samo dati ga nočejo.

Božič je vozil avto

Kot se nam poroča, je vozil avto, v katerem se je ubil rojak Terbižan v Canonsburgu, Andrew Božič iz 237. ceste v Euclidu. Z njim je bila tudi njegova hčerka Margaret. Oba sta dobila poškodbe, ki pa niso nevarne.

V bolnišnici

William Rutar je bil odpeljan v Childrens bolnišnico. Sobratje društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ mu žele hitro okrevanje.

Skočil v smrt

John Trimble, 895 E. 72nd St., je rekel svoji ženi večeraj popoldne, da gre v Willard Storage Battery, kjer je bil zaposlen. Toda šel je v hišo na 1717 E. 55th St. ter tam v 4. nadstropju na hodniku ubil šipo in skočil skozi okno. Bil je na mestu mrtev.

Vaje Ilirije

Celokupni zbor pevskega društva Ilirije ima danes zvečer ob osmih vajo v navadnih prostorih. — Rakar.

Božični dopisi

Kdor namerava kaj napisati za našo božično številko, naj pošlje kmalu. Lansko leto je moralo nekaj dopisov izostati, ker so bili poslani prepozno. Najboljše je, da kar takoj pošljete, da lahko vse pravočasno uredimo.

RUSI SILIJO FINCE K UPORU

Moskva, 28. nov. — Rusi so danes zjutraj potom radia apelirali na finski narod, naj vrže svojo vlado, da se tako izogne usodi Poljske. Ruska vlada je namreč razkačena, ker finska vlada ni pristala na rusko zahtevo, da umakne svoje čete od meje 12 do 15 milj v notranjost. V Moskvi prevladuje mnenje, da je šla ruska vlada že predaleč, da bi kaj popustila in bo s silo dosegla svoje zahteve. Finska vlada je odgovorila na rusko zahtevo s tem, da je pripravljena sodelovati v toliko, da obe državi umakneta svoje čete od meje. Drugače Finska ne umakne svojih čet.

Izdelali bodo vsaki dve uri novo letalo

Los Angeles, Cal. — C. W. Timm, predsednik tovarne za izdelavo aeroplanov, je izjavil, da bodo začeli delati plastična ogrodja za letala, ki bo čelo tako pospešilo, da bodo lahko vsaki dve uri izdelali po eno letalo. Vsak mesec bodo lahko izgotovili po 1,000 letal, če bo treba. Ta letala se bodo prodajala po \$3,500, kar je še enkrat manjša cena kot sedaj.

Sledeči so dobili darila

Pri prireditvi podružnice št. 25 SZZ zadnje nedelje je bilo oddanih pet krasnih daril, katere je poklonila urednica Zarje, Mrs. Albina Novak. Sledeči so jih dobili: Visoko svetilko Mr. Kremžar, 6495 St. Clair Ave., namizno svetilko Mrs. Legan, 6417 Spilker Ave., stensko ogledalo Mrs. A. Meglič, 1004 E. 64th St., mizico Mrs. C. Glavan, 1173 E. 60th St., pepelnik je pa dobila Mrs. R. Zeleznikar, 6422 Varin Ave.

Prvi spopad bojnih ladij

KOKOSOV OREHI SO ZASTONJ

West Palm Beach, Fla. — Farmarji so nanesli v tukajšno poštno poslopje več kot 1,500 velikih kokosovih orehov. Kdorkoli hoče lahko po enega pošlje prijatelju kam na sever. Oreh dobi zastonj, samo poštnino mora plačati.

SREČO IMATA

Langhorne, Pa. — Jasper Thomson in Edgar Hayes sta bila precej poškodovana, ko je tresčilo na tla letalo, v katerem sta se vozila. Z avtom so ju odpeljali v bolnišnico. Spotoma se je avto prevrnil. Z novimi poškodbami sta nadaljevala vožnjo v drugem avtu.

Na srnjake

V četrtak se odpeljejo naši hrabri lovci proti sosadni Pennsylvaniji, da nam preskrbe pečenko. Sicer ne gredo zato, da bi doma ravno primanjkovalo mesa, ali da bi nam preskrbeli novo zalogo za slučaj vojne, ampak gredo samo zato, da bo prišlo na mizo nekaj boljsega in izrednega. Ker je lov na medvede v tem času že zaključen, nas nič ne skrbi, da ne bi naši fantje prinesli svojih kož celih domov. Kljub temu, da smo jim zelo nevoščljivi, pa zahteva sobratska ljubezen (!) da jim želimo mnogo uspeha.

Unijski predsednik kriv

Charles Seckler, predsednik unije razvažalcev mleka in sladoleada, je bil večeraj spoznan od porote krivim napada na mlekarja Johna Kaplysha. Obtožba se je glasila, da so gori omenjeni predsednik unije in dva njegova pomagača 8. avgusta ob petih zjutraj napadli Kaplysha. Ta je razvažal mleko unijski uradniki so pa hodili za njim in puščali v istih hišah letake, v katerih so pozivali gospodinje, naj ne jemljejo mleka od Kaplysha. Prišlo je do dejanskega spopada.

Še tri dni!

Kampanja za zbiranje denarja v Community Fund se zaključuje v četrtak. Do večeraj je bilo nabranega \$2,204,272. Potrebni je še \$1,145,728, če se hoče doseči kvoto.

Ljuta pomorska bitka med angleško in nemško ladjo je trajala 40 minut. Angleška ladja podlegla z izgubo 250 mornarjev.

ANGLEŠKI KRALJ JE PODPISAL ODREDBO ZA ZAPLEMBO NEMŠKEGA BLAGA

London, 27. nov. — Angleška admiraliteta poroča o ljuti pomorski bitki, ki je bila bojovana blizu obale Islandije med angleško ladjo Rawalpindi in nemško bojno ladjo Deutschland. V bitki je podlegla angleška ladja.

Poročilo pravi, da je nemška ladja oddajala salvo za salvo v angleško ladjo iz svojih 11 palčnih topov. Kmalu zatem je prišla nemški ladji na pomoč še druga in angleška ladja je začela goriti ter se je kmalu zatem potopila.

Rawalpindi, ki je bila nekaka pomožna križarka, je imela samo šestpalčne topove. Toda angleška posadka se je borila toliko časa, dokler niso bili vsi njeni topovi ob rabo. Bitka je trajala 40 minut. Z angleško ladjo je izgubilo življenje več kot 250 mornarjev. Anglija je zadnjih par dni trpela zelo velike izgube na morju. Toda tudi Nemčija ni odnesla zdrave kože, ker je izgubila dve ladji, ki sta se potopili, ko sta zadelani na njih lastne mine, tri ladje so jim potopili Angliji in ena se je potopila v viharju. Angleški kralj je podpisal odredbo, po kateri mora angleška mornarica zapleniti vse blago, ki pride iz Nemčije, če tudi vozijo to blago ladje nevtralnih držav. Odredba stopi v veljavo v torek 28. novembra. O potopljenem poljskem parniku Pilsudski se še poroča, da je z ladjo izgubilo življenje osem mornarjev. Ta parnik je zgradila Italija za vsoto \$6,000,000, kar je Poljska plačala s premogom. Pilsudski je odplul iz New Yorka ravno pred izbruhom vojne. Poveljnik Pilsudski-a, kapitan Staniewicz, je ostal na ladji toliko časa, da so bili vsi mornarji v čolnih. Nato je skočil v morje. Potegnili so ga na splav, toda je kmalu potem podlegel poškodbam, ki jih je dobil pri razstrelbi ladje.

Nekateri prerokujejo, da se bo Hitler pridružil zaveznikom proti Stalinu, ker ga je ta prevaril

Cleveland, O. — Barnett Brickner je imel v nedeljo predavanje, v katerem je govorilo evropskem položaju. Rekel je, da se v Evropi danes prav tako boje boljševidna kot se boje hitlerizma. Potem je Brickner risal Stalinovo politiko, ki stremi za absolutizmom v vladi. Vsa tajnost Stalinove zmage nad svojimi pristaši leži v tem, da je Stalin v času, ko so njegovi tovariši delali načrte za bodočnost svojih principov, gradil svojo politično mašino, kar je lahko delal kot tajnik boljševidske stranke. Ko je dobil moč, je začel spravljati s poti svoje tovariše, od katerih ni noben več ostal.

Posledica dvanajstletne Stalinove vlade je ta, da Rusija danes ni komunistična država, ampak je neke vrste boljševidsko-fašistična, kjer je Stalin neomejen vladar. Glavno načelo Stalinova je, da se Rusija ne zaplete v vojno. V istem času pa vedno gleda, kje bi dobil kaj ozemlja. Rad bi videl, da bi se demokratske države zgrizle v vojno, on bi pa ostal nevtralen, dokler bi ne bile te države popolnoma izžrpane. Kar se tiče ruskih zahtev od Finske, je gotova stvar, da bo Stalin dobil, kar zahteva. Če ne bo dobil izlepa, bo dobil z orožjem. Najbolj razočaran človek danes v Evropi je Hitler, ker mu Stalin ni dal pomoči, kakor jo je Hitler pričakoval. Hitler je drago plačal svojo pogodbo z Rusijo. Zato zdaj Hitler gleda, kako bi to Stalinu vrnil. Prav lahko je mogoče, da bo Hitler zapletel Stalinu v evropsko vojno in tedaj se bo Hitler zvezal z Anglijo in Francijo proti Stalinu.

Nova Evropa - je cilj Anglije

London, Anglija. — Angleški ministerski predsednik Chamberlain je v svojem radio govoru dolečno pojasnil stališče Anglije oziroma zaveznikov v tej vojni. V prvi vrsti, je rekel Chamberlain, je namen Anglije, da premaga nadutost sovražnika, ki bi rad z silo gospodoval drugim ljudem. In ko bo enkrat dobljena ta zmaga, se bo ustvarila nova Evropa.

Chamberlain je priznal angleške izgube na morju, ki pa v ničemer ne škodujejo angleški premoči ter da popolnoma zaupa v končno zmago. Chamberlain je obdoli Nemčijo, da enostavno prezira vsako človečansko pravo, kar je dokazala z spuščanjem magnetičnih min v morje.

"Seve, kaj briga Nemce," je rekel Chamberlain, "če vsak dan razstreljujejo nevtralne in angleške ladje ter s tem pošiljajo v smrt ali pohabljujejo državljane dežel, ki sploh v vojni niso. S tem barbarskim činom namera-

vajo preprečiti dovoz naših potrebin ter nas tako z stradanjem prisiliti k predaji. Toda ne bojte se, da jim bo ta poskus uspel. Nam je že znana tajnost teh magnetičnih min in jih bomo kmalu obvladali, kakor smo obvladali njih podmornice.

"Vem, da žalujete za svojimi dragimi, ki so dali življenje v tej vojni," je nadaljeval Chamberlain, "toda ne poznam nobenih drugih žrtev, ki bi bile bolj vredne največje žrtve kakor je ta, za katero so dali življenje.

Potem je omenil, da se nekaterim čudno zdi, da Angliji ne napadajo sovražnika z večjo silo. Toda z zavlačevanjem je rekel Chamberlain, se samo pridobiva na času in to je za zaveznike koristno, ker se s tem pritiska na Nemčijo potom bloкаде. Zavezniki imajo pa neizčerpne zaloge, radi česar mora biti končno zmaga na njih strani.

"Naš cilj je izvojevati zmago in premagati sovražnika. Toda s tem ne mislim samo premagati sovražnika v vojaškem pomenu, ampak premagati in streti silo, ki neprestano stremi zatem, da bi gospodovala nad drugimi z silo. To je naš končni cilj, za katerega smo šli v vojno in bomo v vojni, dokler tega ne dosežemo.

"Ko bomo enkrat dosegli svoje cilje v tej vojni, je naš namen ustvariti novo Evropo z novim duhom, kjer bo izginila bojazen pred sosedom in kjer se bodo delale meje pri mizi in ne z orožjem. V tej novi Evropi se bo odložilo orožje kot nepotrebne stroške, razen kolikor ga bo vsaka država potrebovala za red in mir v svoji državi.

"Vse to se pa ne bo doseglo naenkrat, ampak bo vzelo več let. Toda prvo, kar je potrebno v dosego tega je naša zmaga v sedanjih vojni. Predvsem pa moramo imeti pre dočmi, da mora biti konec strahovlade, kakor jo proizvaja sedanja vlada v Nemčiji in šele potem bomo gradili novo in boljše Evropo."

Ulične kare tudi ponoči

Mestna zbornica je večeraj ukazala družbi cestne železnice, da vpelje na šestih progah postrežbo tudi ponoči. To so proge: Mayfield Rd., Fairmount, E. 79th St., E. 30th St., W. 35th St. in E. 140th St. od St. Clair Ave. Na nekaterih teh prog nehalo voziti kare ob sedmih zvečer, na drugih pa med polnočjo in eno zjutraj. Pritožili so se delavci, ki morajo ob vsakih nočnih urah na delo.

Union banka plača

Likvidatorji Union Trust Co. naznanjajo, da bodo morda še do božiča plačali bivšim vlagateljem dividendno v vsoti \$5,250,000, kar znaša 25 odstotkov na vloge. S tem bo banka plačala že 85% na vloge. 80,000 vlagateljev bo deležnih te dividende.

V bolnišnici

Mrs. Josephine Toporis, 1415 E. 39th St. se še vedno nahaja v Cleveland Clinic, v sobi št. 351, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Želimo ji, da bi se kmalu zdrava povrnila domov.

Zadnje ameriške ladje prihajajo domov

New York. — V newyorško pristanišče je dospel parnik American Shipper, ki se je nahajal v evropskih vodah. Zunaj so še trije ameriški parniki, med njimi City of Flint, ki so na potu domov. Ko bodo enkrat še ti parniki doma, bo plova ameriških ladij v evropska pristanišča zaključena, dokler bo trajala evropska vojna.

V STARIH DOBRIH ČASIH

Denver, Colo. — Jetniški ravnatelj, Roy Best, je našel v starih jetniških zapiskih sledeče: "Jetniki, ki se oddaljijo z okrožja jetnišnice in se ne vrnejo do devetih zvečer, bodo morali ostati čez noč zunaj." Ta odredba je bila v veljavi pred 75 leti in je bila pri jetnikih zelo upoštevana, ker je bilo tam polno divjih Indijancev, vsled česar je bilo nevarno ostati ponoči na prostem. Torej so bile jetniške celice jako varno zatočišče.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 276 Tues., Nov. 28, 1939

Stanovanjski projekt v Euclidu

Kakor poroča časopisje, bo dobil Euclid drugo leto obsežen stanovanjski projekt, ki se bo raztezal, če se računa poleg stanovanjskih hiš tudi vrtove, čez 50 akrov ozemlja. Postavilo bi se stanovanjske hiše za kakih 225 družin, vsaka hiša za dve družini.

Kakor se poroča, bi bila stanovanja v teh hišah tako poceni, kot jih ne more dati danes noben hišni gospodar, ki mora plačevati davke na posestvo.

Sedanja mestna administracija v Euclidu je privabila ta načrt v mesto. Župan Sims pravi, da bi mesto dobilo za ostale davke, ki so na teh parcelah in lastniki lov bi se iznebili zemlje. Dalje pravi Mr. Sims, da bi se dobilo v Euclid več tovarnih, ki ne pridejo zdaj tje samo radi tega, ker ni stanovanj za delavce.

O tem se bo dvignila še velika debata, za in proti, predno se bo načrt uresničil. Oni, ki so proti temu pravijo, da bo imelo mesto s tem kompleksom veliko izgubo, ker mesto ne bo dobilo nobenih davkov od teh hiš. Nasprotno, mesto bo moralo dati 225 družinam vso potrebo, to je pobiranje smeti in odpadkov in drugo, kar spada k mestni potrebi. To bodo morali vzdrževati drugi euclidski davkoplačevalci.

Poleg tega bo moralo dati mesto šolsko potrebo otrokom vseh teh družin in te družine bi zopet nič ne pomagale z davki za šolski sistem. Trdi se tudi, da bi potem vrednost drugih hiš in posestev v Euclidu močno padla, ker bi cenena stanovanja v tem kompleksu prisilila vse druge hišne posestnike, da bi znižali najemnino, kar je pa v očigled visokih davkov, skoro nemogoče.

Tudi ne drži, da bi potem prišle tovarne v Euclid, ko bi videle, da je dovolj stanovanj za delavce. Saj se ni še slišalo, da bi se tovarne selile za delavci. Delavci bodo že prišli na delo, samo delo jim dajte. Tudi drugod po Clevelandu niso delavci naseljeni okrog tovarnih. Saj se še celo selijo izven njenega obližja, da imajo boljši zrak. Nasprotno bi pa novi naseljenci, ki bi plačevali poceni najemnino, postali lahko nevarni sedanjim delavcem za kruh. Delavcev imamo pa že sedaj v Euclidu dovolj, ki so brez dela, ne da bi se privabile še nove. Za to naj bi se najprej preskrbelo kruh. Privabile najprej nove tovarne v Euclid, stanovanja za delavce se bodo že dobila, če ne v Euclidu, pa izven meje.

Političarji morda računajo, da se bo dobilo v 225 novih družinah že precej glasov pri volitvah in se ne vpraša, če plačujejo davke ali ne.

Tudi trgovcem v Euclidu ni bilo s tem dosti ali pa nič pomagano. Ker je kompleks v načrtu prav ob clevelandski meji, kjer zdaj ni trgovin, bi novi naseljenci ne kupovali pri euclidskih trgovcih. In ne bi se motili, če bi rekli, da se bo pojavila tu kaka verižna trgovina, še predno bi bile te hiše dodelane. Saj imamo zglede na levo in desno. Pa naj mali trgovec tekmuje z verižno trgovino, če more.

Če vse to seštejemo, ne vidimo nobene koristi za sedanje euclidsko prebivalstvo od tega načrta. Če pa kdo naših narcenikov misli drugače, naj se pa oglasi in pove svoje mnenje.

Ali bo Hitler zasedel Anglijo?

Napoleon je imel v načrtu, da bi zasedel angleško otočje. Toda tega načrta ni nikoli izvedel. Zlasti potem, ko je bilo njegovo brodovje poraženo pri Trafalgarju 2. oktobra 1805. Angleško časopisje je na 7. novembra letos pisalo o tej zmagi pred 134 leti. S tem se je hotelo namigniti Nemčiji na brezuspešnost enakega podvzeta. Nemci niso hoteli razumeti cikanja in so pisali, da Anglija ni več otočje in da je skoro brez obrambe v vojaškem smislu. Nemška "Deutsche Allgemeine Zeitung" je zapisala: "Nikjer ni zapisano, da ne bo nekega dne stopil sovražnik na to otočje 'izvoljenega ljudstva'."

Zgodovina piše, da je sovražnik faktično stopil na to otočje. Prvič je izvedel to Julij Cezar v letih 55 in 54 pred Kr. Zadnji je bil pa Viljem Osvojitelj leta 1066. V presledkih med tem razdobjem so otočje večkrat zasedle rimske kohorte, enako tudi Danci in Nordijci.

Na 6. julija leta 54. pred Kr. se je Julij Cezar odpeljal s svojim brodovjem iz Boulogna v mraku. Opolnoči je bil že pri Kentu. Proti jutru je pa veter ponehal in tok je zanesel brodovje iz prvotne smeri. V jutru je prišel pa zopet nazaj in se izkrcal opoldne severno od Deal. Nihče se mu ni postavil v bran, ker so domačini zbežali pri pogledu na 800 ladij rimske vojske.

Cezar je izkrcal 2.000 konjenice in pet legij pešcev, vsaka okrog pet tisoč mož.

Viljem Osvojitelj je odplul iz St. Valery, Normandija, 28. septembra 1066 in se je izkrcal 29. septembra pri Pevensy. Tudi njemu se ni postavil nihče v bran, ker se je kraljevo brodovje zateklo pred viharjem v ustje reke Teme, armada je bila pa ta čas na severu.

Zgodovinarji si niso edini na število Viljemovih ladij. Število postavlja vse od 696 do 3.000 in armado pa štejejo od 30.000 do 50.000 mož.

Ali preti zdaj Angliji ponovna invazija? Po širokoustejni nacije se bo morda kaj takega res poskušalo. En način bi bil, da nemška letala spuste s parašuti armado izurjenih mož, ki bodo sabotažirali po Angliji komunikacijske zveze,

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

Versailles — Pariz — Na potu proti domu

Odkar smo se poslovili od slavne božje poti v Lurdu, je minil že en dan. Še vedno smo se vozili z vso naglico proti Parizu. Mesto za mestom je izginjalo za nami, vas za vasio in postaja za postajo. Vedno se nam je odpiralo drugačno gibanje na postajah, po cestah in oklici.

Tu ni bilo več videti kljukaste križa, bilo je vse drugačno. Opazila sem tudi to, da med vojaštvom, ki je stalo na postajah v teh vročih dneh, ko smo se mi vozili in ko je bilo že takrat tako nabrušeno za izbruh vojne, razliko med francoskim in nemškim vojakom. Meni so se še vedno nemški vojaki bolj dopadli, ker so bolj postajali kot francoski, toda Francozi so bili sedaj veliko bolj obzirni z nami od mejah. Bila je že ura deset zvečer, ko smo se po trudopolni vožnji končno pripeljali v Pariz — glavno mesto Francije.

Zopet smo bili tu po treh mesecih našega potovanja, samo postaja se nam ni zdela prava kajti sedaj smo bili dospeli v Pariz od druge strani. Najeli smo si izvoščka, ki pa ni razumel angleškega jezika in vozili smo se že pol ure in še nismo prišli do cilja. Že nas je začelo skrbeti, kaj če smo prišli v roke kakemu pustolovcu, a k sreči smo ugledali okolico, ki nam je bila že malo poznana in ugledali smo tudi hotel "Terminus," kar oddahnili smo si, ko smo se pripeljali na pravo mesto, ki je bilo naš cilj in kjer smo se sešli z drugimi našimi izletniki, kateri so imeli iti z nami na isti parnik.

Ker smo pa mi odhajali iz Ljubljane polnih 14 dni pred njimi, so oni ves ta čas prebili v domovini. Ko smo se tukaj v hotelu malo okrepčali in registrirali, so nam bile odkazane sobe, katere smo poznali še iz našega prvega bivanja tukaj, smo se takoj podali k počitku.

Naslednje jutro smo se takoj podali do agenta francoske linije, da smo pozvedeli, če je naš veliki kovčeg dospel v Havre, katerega sem bila odposlala že 14 dni pred našim prihodom v pristanišče, ker ga nismo hoteli voziti seboj po vsej Italiji ter nam je bilo na ta način potovanje olajšano. Sicer nismo nič zvedeli, a objubilji so nam, da bodo takoj poizvedeli in že sem se bala, da je mogoče ostal na kakšni majhni postaji v Franciji ali kje drugje in tam pričakuje lastnika.

Ko tako premišlujem, me nekdo resno pocuka, ko se obrnem sem ugledala v moje veliko veselje, Mrs. Mary Fritzel iz Pueblo, Colo., ki je prihitela za nami iz Lurda. Takoj po svojem prihodu je vprašala v hotelu po nas in zvedela, da smo na agenciji francoske linije in takoj je prihitela za nami. Tega snidenja smo bili zelo veseli, da smo zopet imeli eno izletnico SZZ med nami. Takoj smo se dogovorili, da gremo in si ogledamo še Versailles predno odidemo iz Pariza.

Torej napotili smo se v Versailles, ki je samo 12 milj oddaljen od Pariza, ker smo morali vsled velikega prometa v Parizu voziti bolj počasi, nas je vzele skoro eno uro. To je krasno majhno mestce v katerem živi večina boljša pariška družba, ki

tovarne in municijska skladišča.

Drug način bi bil, da bi Nemci z minami, podmornicami in bojnim brodovjem napravili nekak varen koridor med Nizozemsko in Anglijo, kateri koridor bi bil 50 milj širok. Letala in drugi vojni pripomočki bi ta prehod varovali, medtem ko bi tovarne ladje prepeljale nemško armado na angleško celino.

Toda pri tem je treba vzeti v poštev to: da bi morala Nemčija najprej zavojevati Nizozemsko; uničiti bi morali zavezniško armado, da ne bi mogla napasti Nemcev od strani skozi Belgijo; uničiti bi se moralo prej angleško brodovje in zračno flotilo, predno bi mogla nemška armada izvesti prehod na angleško otočje.

Torej če se vzame vse okoliščine v poštev, ima Hitler samo lepe sanje in sline, pri čemer bo tudi ostalo.

bitke so se že vršile med Nemci in Francozi in na drugih bojiščih kjer je nastopala francoska vojska. Videli smo tudi velikansko bogato okrašeno dvorano, ki je še danes kongresna dvorana, kjer se državniki zbirajo k posvetovanju.

Vodnik nas je dalje odpeljal v dragoceno in umetniško izdelano kapelico v kateri je Maria Antonietta premnogokrat se zatekala v svojih težavah. Kratko rečeno, prehodili smo nešteto dvoran in soban prejšnjih francoskih vladarjev. V resnici, te sobe so ene lepša od druge. Prehodili smo tudi vestibul "Grand Trianon," to je krasna veranda in tudi vrt, ki je najlepši kar smo jih videli v Evropi. Tu bi se morali zamuditi najmanj tri ure, če bi si hoteli ta vrt vse bolj natančno ogledati, kajti vse je tako narejeno, da se ne da kar tako hitro kopirati. Vse polno je vodometov in raznih nasadov in raznih kipov in figur in ni mi mogoče najti dovolj izrazov, da bi mogla ta vrt pravilno opisati in ga v pravi sliki predstaviti našim čitateljem.

Rečem samo toliko, da sem do sedaj mislila, da je vrt v Schoenbrunnu umetno zgrajen, a sem se prepričala, da je daleč zaostaja za tem krasnim vrtom versailleške palače. Vzelo bi skoro pol dne, če bi hoteli ogledati palačo in vrt. Ko smo tako hodili iz sobe v sobo, sem premišljala, kako težko je moralo biti slovo Marie Antoniette, ko se je morala ločiti od tega krasnega doma ter bila preganjana in končno tudi obglavljena.

Mogoče je kateri izmed čitateljev videl filmsko sliko, ki nam je predstavljala življenje Marie Antoniette na francoskem dvoru in njen konec, kajti ta slika nam je jasno predstavila veselo in žalostno življenje nekdanjih vladarjev Francije in obenem pa tudi sliko vsega kar sedaj tukaj opisujem, ker je filmske slike nam morejo pravilno predstaviti slavni Versailles.

Še ko smo zapustili to slavno palačo, smo se še vedno ozirali nazaj, da si tako bolj vtisnemo v spomin na obisk v tej palači. Bilo je že pozno popoldne, ko smo se vrnili k našemu izvoščku, ki nas je, ves ta čas, prav potrpežljivo čakal. Izročili smo mu tudi naše kartice, ki smo jih napisali, da jih odda na pošto, da bodo poslana prav iz Versailles. Zopet smo se peljali po krasnih ulicah in naš sofer nam je razlagal pomen enega ali drugega poslojja, katerega na prejšnji vožnji nismo videli.

Pokazal nam je tudi gosto zamreženo poslopje, ki je obdano od velikih in lepih drevoredov, to je palača predsednika francoske republike, kakor tudi stanovanje francoskega ministra Deladiera. Videli smo tudi urade vojnega ministerstva in druge važne urade. Blizali smo se Eiffelovega stolpu in smo tako bili zopet kmalu v sredini Pariza. Od tu smo zopet zrlj na preskrasno cerkev Notre Dame, katere notranjost smo si ogledali ob našem prvem obisku v Parizu. Videli smo tudi veliko cerkev sv. Magdalene, na katere zidovih se še vedno poznajo sledovi krogelji, katere so prizadejali Nemci v zadnji svetovni vojni, ko so oblegali Verdun in so izstrelki zadejali tudi to cerkev.

Ogledali smo si tudi krasne prodajalne in razna zabavišča "Moumarte" in druge, kamor zahajajo Parižani na zabavo.

Ko smo se vrnili v hotel, smo prišli ravno pravočasno k večerji. Tu je vzbudil našo pozornost mladi par, ki je tudi tukaj slavil svoj poroko. Ker je Mrs. Fritzel, ves dan potovala z nami, se je izrazila, da je prav vesela in zadovoljna živela ta dan in da ji obisk v Versailles ne bo šel tako hitro iz spomina.

Bilo je že pozno v noč, ko smo sedeli v hotelski čakalnici in pisali svoje doživljaje ter čakali še na druge izletnike, ki so ime-

li vsak čas priti s kolodvora, da potem skupno nadaljujemo pot proti Havrom. Pričakali smo jih. Kmalu po deseti uri so začeli prihajati drug za drugim in zopet je bilo veselo svidenje. Vodil jih je Mr. Bratina, ki je načeljeval vsej skupini.

Smelo trdim, da polagoma tudi pri naši podružnici št. 47 SZZ napredujemo, pa lahko bi še bolj, če bi bilo malo več zanimanja od strani članic. Posebno je potrebno, da bi se članice malo v večjem številu udeleževale društvenih sej.

To ni moj prvi apel na seje, to storijo tudi društvene tajnice in ostale odbornice. Žal da članstvo ne upošteva te prošnje in vabila. Prav gotova sem, da ima vsaka kakšno dobro misel, ki bi bila v korist podružnice.

Zelo priporočljivo je tako predavanje, kot je bilo na zadnji seji. To predavanje nam je podala, Mrs. Olson, zastopnica mladinske sodnije. "Predmet predavanja je bil: Kako vzgojiti mladino za človeško družbo." To vse je odvisno od dobrih staršev. Vedno in vedno je poudarjala, da so starši tista moč, katera lahko da otrokom dober vzgled in da se po njih vzgledih tudi ravna.

To mladinsko sodišče ima opravka samo z mladino — z otroci, ki so še mladoletni in neobčujljivi, ki nočejo biti pokorni svojim staršem, učiteljem in svojim predpostavljenim. Povedala nam je več strašnih dogodkov in obenem pripomnila, kako se jih obvarovati predno se pokažejo posledice istih. So zelo resni primeri, a ne ravno po krivdi staršev ali celo prizadete osebe, ampak po krivdi čestnih postopavcev in izsiljevalcev. Največ pa je odvisno, v kakšni družbi se otroci igrajo. Na to je treba paziti še v zgodnji mladosti.

Takih večerov in podukov je želeli še več. Za ta večer nam je bila preskrbela omenjeno govornico, naša predsednica ga. Zidanič. Hvala vam!

Taka predavanja imajo po raznih klubih in organizacijah drugih narodnosti, posebno pa je to navada pri ameriških ustanovah. Predavanja in družabnost, je zelo priporočljivo, posebno sedaj v zimskem času. Tudi Slovenci imamo med seboj dobre govornice in govornice. Prepričana sem, da bi taka zanimiva predavanja povečala zanimanje za seje.

Na novemberjski seji se je srečala nasmejala, sestri Mary Zeleznik, kajti dobila je za 11 mesecev plačan assessment, ker je pa Mary vneta društvena delavka, je darovala del te vsote v društveno blagajno.

Imele smo 11. novembra tudi "kard party," udeležba je bila precej dobra, a vseeno bi bila lahko večja, če bi se članice malo bolj zanimale.

Letos je več naših sester praznovalo 25 letnice ali takozvane srebrne poroke. Iskreno čestitam vsem! Med temi je bila tudi naša zapisničarka, Mrs. Eva Özbolt, na oktoberski seji smo se imele prav izvrstno na ta račun. Jedle, pile smo in pele, slavljénka pa je dobila lep šopek cvetlic — roženkraut in rožmarin je bil poklonjen od članic v spomin.

Bliza se nam mesec december, da ne boste pozabile na sejo in da se tedaj gotovo vidimo na tej seji ter sprejmite pozdrave vse članice naše podružnice, J. P., članica št. 47 SZZ.

Več zanimanja in boljši bo uspeh

Smelo trdim, da polagoma tudi pri naši podružnici št. 47 SZZ napredujemo, pa lahko bi še bolj, če bi bilo malo več zanimanja od strani članic. Posebno je potrebno, da bi se članice malo v večjem številu udeleževale društvenih sej.

To ni moj prvi apel na seje, to storijo tudi društvene tajnice in ostale odbornice. Žal da članstvo ne upošteva te prošnje in vabila. Prav gotova sem, da ima vsaka kakšno dobro misel, ki bi bila v korist podružnice.

Zelo priporočljivo je tako predavanje, kot je bilo na zadnji seji. To predavanje nam je podala, Mrs. Olson, zastopnica mladinske sodnije. "Predmet predavanja je bil: Kako vzgojiti mladino za človeško družbo." To vse je odvisno od dobrih staršev. Vedno in vedno je poudarjala, da so starši tista moč, katera lahko da otrokom dober vzgled in da se po njih vzgledih tudi ravna.

To mladinsko sodišče ima opravka samo z mladino — z otroci, ki so še mladoletni in neobčujljivi, ki nočejo biti pokorni svojim staršem, učiteljem in svojim predpostavljenim. Povedala nam je več strašnih dogodkov in obenem pripomnila, kako se jih obvarovati predno se pokažejo posledice istih. So zelo resni primeri, a ne ravno po krivdi staršev ali celo prizadete osebe, ampak po krivdi čestnih postopavcev in izsiljevalcev. Največ pa je odvisno, v kakšni družbi se otroci igrajo. Na to je treba paziti še v zgodnji mladosti.

Takih večerov in podukov je želeli še več. Za ta večer nam je bila preskrbela omenjeno govornico, naša predsednica ga. Zidanič. Hvala vam!

Taka predavanja imajo po raznih klubih in organizacijah drugih narodnosti, posebno pa je to navada pri ameriških ustanovah. Predavanja in družabnost, je zelo priporočljivo, posebno sedaj v zimskem času. Tudi Slovenci imamo med seboj dobre govornice in govornice. Prepričana sem, da bi taka zanimiva predavanja povečala zanimanje za seje.

Na novemberjski seji se je srečala nasmejala, sestri Mary Zeleznik, kajti dobila je za 11 mesecev plačan assessment, ker je pa Mary vneta društvena delavka, je darovala del te vsote v društveno blagajno.

Imele smo 11. novembra tudi "kard party," udeležba je bila precej dobra, a vseeno bi bila lahko večja, če bi se članice malo bolj zanimale.

Letos je več naših sester praznovalo 25 letnice ali takozvane srebrne poroke. Iskreno čestitam vsem! Med temi je bila tudi naša zapisničarka, Mrs. Eva Özbolt, na oktoberski seji smo se imele prav izvrstno na ta račun. Jedle, pile smo in pele, slavljénka pa je dobila lep šopek cvetlic — roženkraut in rožmarin je bil poklonjen od članic v spomin.

Bliza se nam mesec december, da ne boste pozabile na sejo in da se tedaj gotovo vidimo na tej seji ter sprejmite pozdrave vse članice naše podružnice, J. P., članica št. 47 SZZ.

Radio program SDZ

Željno smo pričakovali Zahvalni dan in z njim radio program, ki nam ga je podala naša domača organizacija, Slovenska dobrodelna zveza. V resnici si ni mogel gl. odbor izbrati bolj primerne dne, kot je Zahvalni dan. Ves ameriški narod praznuje ta dan, ker to je pač praznik Združenih držav.

Ta praznik so nam postavili prvi naseljenci, ki so se naselili na ameriških tleh. Zahvalili so se Bogu, za prejete dobrote. Če primerjamo obstoječe razmere po drugih državah, posebno v Evropi, kjer se tepta svoboda in preganja one, ki se bore za svobodo ter se jih največkrat kaznuje s smrtjo, ker zahtevajo to, do česar so po božjih in človeških postavah upravičeni.

Hvaležni moramo biti, ker smo pod zvezdnato zastavo, lahko smelotrdim, da uživamo največ svobode, pa naj se primerjamo s katerokoli državo na svetu.

Tako smo imeli priliko slišati našo tu rojeno mladino na radio programu, pod pokroviteljstvom matere, Slovenske dobrodelne zveze. Tudi za to se čutimo hvaležne, ker nam mladina obuja spomine na dneve, ko nismo imeli še pojma o tujini. Če ima človek še količjak čuta in ljubezni do mile slovenske pesmi in govornice, mu mora tak program izvabiti solze v oči.

Izvrstno so se obnesli vsi pevci in pevke s svojimi glasovi in dobro naštudiranim programom. Mr. Frank Surtz, oznanjevalec programa, ima res pravi radio glas in upati je, da bodo njegove besede vzbudile več zanimanja za pridobivanje članstva za Slovensko dobrodelno zvezo. Ravno tako Mr. John Gornik, ki je v lepih in izbranih besedah povedal nekoliko zgodovine SDZ, njegova pomena in finančnega stališča.

Upati je, da nismo poslušali ta program samo tisti, ki smo že člani SDZ, ampak da so poslušali tudi tisti, ki še niso člani. Slišali ste kaj nudi organizacija svojim bolnim in nesrečnim članom. Sedaj je čas, da postanete tudi vi člani Slovenske dobrodelne zveze.

Hvala vam za tako prijetno uro, kot smo jo imeli na Zahvalni dan, posebna hvala vsem tistim, ki ste sodelovali na radio programu. Pozdrav vsem,

Jennie Pugelj.

IZ DOMOVINE

—Rešitev iz goreče hiše. Pri Javornikovih v Lukanji vasi pri Slovenski Bistrici je nastal požar. Na skednju je spal 14-letni domači sin Franc. V zadnjem hipu se je predramil, ko je bilo okoli njega že vse v plamenih. Franc pa ni okleval, ampak je skočil s podstrešja in ostal po posebnem naključju nepoškodovan. Javornik ima zaradi ognja 50.000 din škode. Domnevajo, da je podtaknila ogenj požigalčeva roka.

— S smrtjo je plačal smeh. Pred nekaj leti je kmet Salko Trgovac iz Šaronje v bližini Cetineja v prepiru ubil svojega sosedla. Ko so ga orožniki prišli in zvezali, je radovednost prignala vso vas zraven. Ko so ubijalca peljali mimo, se je neki deček med množico na ves glas zakrohotal. Ta svoj smeh pa je zdaj plačal z življenjem. Pred nekaj dnevi se je Trgovac, ki so ga takrat zaradi uboja obsodili na več let ječe, vrnil iz kaznilnice. Toda dečkovega smeha ni pozabil. Ko ga je te dni srečal na cesti — deček je medtem že dorasel v 17 letnega fanta — se ga je polotila jeza. Skočil je nanj in mu zabodel nož v srce. Fant je bil na mestu mrtev. Morilca pa so orožniki spet zaprli in se bo to pot še delj časa pokoril kakor zadnjič.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

Ali veste morebiti, kako je te-
le prepleti deželni ime?" me je vpra-
šal.

"Da. Puščava Bolson de Ma-
pimi."

"Poznate to deželo?"

"Ne."

"Tale puščava Bolson de Ma-
pimi je pravo gnezdo in leglo ro-
parskih ljudstev, ki se od časa
do časa vsujejo v sosednje deže-
le na rop in pomor. Dežela je pu-
sta in nerodovita, ne redi svo-
jih ljudi in zato si iščejo kruha
drugod. Tako je vedno bilo in
povsod. Selitve narodov in vojske
so se vsikdar začele v nero-
dovitnih, preobljudenih deželah.

Taka je puščava Mapimi. Ro-
dovom, ki živijo tamle gori v ti-
stih soteskah in planotah, ni mo-
goče do živega priti. Čisto na-
tlačno vem, da so nekateri apa-
paški rodovi tamle gori ugnezdili.
In onstran meje na sever vse do
Rio Pecos in na severozapad do
Rio Gile je svet njihov.

In Komančci si upajo v te kra-
je — Ako jih Apači napadejo,
je djano z njimi. V past grejo,
iz katere ne bodo mogli več ven!"

"Mi pa tudi ne, ki z njimi po-
tujemo —"

"Seveda! Pa ne bojim se rav-
no preveč. Apačem nismo ničesar
storili. Zato upam, da tudi nam
ne bodo ničesar storili. V
najhujšem slučaju nam bo vaš
totem pomagal."

"Ali nismo dolžni Komančev
posvariti?"

"Poskusite, sir! Desetkrat
lahko poveste neumnežu, da je
neumen, pa vam ne bo verjel! Po-
vedal sem prejšle poveljniku
svoje pomisleke. Pa me je na-
hrul, da mora slediti Belemu bo-
bru. Če hočemo z njimi potova-
ti, pa lahko gremo, kamor hoče-
mo, je dejal."

"Sirovež!"

"Dat Olike se Komančci niso
naučili."

Bojim se, da se tamle gori ne-
kaj kuha, kar bomo težko preba-
vili —. Vsaj Komančci. Črez me-
jo smo prišli srečno, kako pa bo-
mo nazaj prišli, to pa je zapisa-
no v knjigi, ki je še nisem bral."

Vse globlje proti jugozapadu
smo jezdili. Svet se je polago-
ma dvigal, prišli smo v hribovje
med gole, kamenite stene. Soln-
ce je žarelo od belega apnenca,
nas žgalo in bodlo v oči. Utruje-
nost se je lotevala ljudi in živali.
Komančcem so pošle zaloge posu-
šenega konjskega mesa in tudi
nam je zmanjkovalo živil, ki nam
jih je dal haciendero na pot. Po-
vrh se je oglašala še pekoča že-
ja, vode nismo imeli niti kapljice
več s seboj, svet pa je bil suh
kakor Sahara.

Vse počasneje so prestopali
konji, poganjati pa se nam jih ni
ljubilo. Nad nami so krožili mr-
harji že cele ure sem, kot bi le še
samo čakali, kedaj bo kateri iz-
med nas onemogel. Tudi glavna
četa Komančev je po tem izgub-
ljenem svetu počasi potovala, to
smo videli na sledovih. Old
Death je nevoljno godel, čemu da
prav za prav jezdimo tako da-
leč na jugozapad, ko vendar pe-
lje pot v Chihuahuo po severnem
robu puščave Mapimi in po kra-
jih, ki niso tako negotoljubni —.
In čemu da se je podal Beli bo-
ber v ta pekel —. Pa Gibson s
svojimi ljudmi tudi —.

In ko je bila sila blizu na vr-
huncu, je prišla že tudi rešitev.
Krenili smo krog skalnatega
griča — in zagledali pred seboj
na obzorju temno črto. Konji so
dvignili glave, vohali po zraku in
kar sami od sebe prešli v zme-
ren dir. Bližali smo se vodi in ze-
lenju.

Old Deatha je minila slaba vo-
lja.

"Slutim, kam bomo prišli," je
pravil. "Kalkuliram, da se bliža-
mo porečju Rio Sabine, ki pri-
haja iz puščave Mapimi. In Ko-
mančci so pametno ukrenili, če
mislijo potovati ob njem navz-
gor. Trpljenja bo konec. Kjer

je voda, tam je tudi zelenje, tra-
va in drevje. In tudi divjačina
se bo našla, celo v teh pustih kra-
jih.

Pokažimo konjem ostroge!
Čim bolj bodo hiteli, tem prej
bodo počivali."

Sled je zavila še bolj proti za-
padu. Krenili smo v dolgo, ozko
sotesko. In ko je bila pri kraju,
je ležala pred nami zelena dolina.
Potok se je vil po njej. Konji
so planili k vodi, nobena sila
bi jih ne bila zadržala. Razjaha-
li smo, se okrepčali in osvežili,
pa nemudoma spet jezdili dalje.

Potok se je izlival v reko in ob
njej je peljala sled navzgor. Spet
smo zavili v sotesko, v canon,
kakor se taka soteska v Mehiki
imenuje. Nj bila več pusta in go-
la kakor prejšnje, trate so zele-
nele ob reki in grmovje se je vz-
penjalo po njenih stenah. Sote-
ska se je razširila v dolino z ze-
lenimi pobočji in Old Death je
predlagal, da bi se utaborili, ker
se je že mračilo. Pa poveljnik je
silil dalje, da bi prišli vsaj v
gozdnat svet, in ubogati smo mo-
rali.

Tema se je naredila. Kod da
jezdimo, se ni dalo videti. Konji
so se opotekali ob kamenju.

Osoren glas pred nami v temi
nas je pozval.

Naš poveljnik je veselo vzklik-
nil. Obstal smo. Old Death in
poveljnik sta odjezdila naprej,
pa se kmalu vrnila.

"Komančci taboriijo pred na-
mi," je pravil. "Njihova straža
nas je pozvala. Nisem mislil, da
jih bomo že nocoj došli. Pa niso
si upali dalje, utaborili so se in
opoldne razposlali oglednike, ki
pa se še niso vrnili."

Pojdite! Koj bodete zagledali
taborske ognje."

"Ognje —?" sem vprašal. "A-
li kurijo na bojnem pohodu og-
nje —?"

"So se že na takem kraju uta-
borili, da jih ognji ne morejo iz-
dati. Tema je, jutri bomo vide-
li, kak je svet tod okoli. Povrh
so razposlali oglednike in ker se
še niso vrnilo, sodijo, da ni so-
vražnika blizu."

Ježdili smo dalje. Ognji so se
zasvetili v temi, pa majhni, pri-
dušeni, kakršne Indijanci kurijo,
kadar so na potu.

V svitu ognja sem opazil, da
leži tabor v kotlinasti dolini. S
travo je bila poraščena, drevja
pa nisem videl. Stene dolinice
so se strmo dvigale.

Zelo čudno se mi je zdelo, da
so se Komančci utaborili v taki
dolini. Ni v navadi pri Indijan-
cih in vobče ne pri ljudeh, ki po-
znajo divji zapad, da bi tabori-
li v soteskah. Nevarno je, ker
jo lahko sovražnik obkoli in
spremeni v past, iz katere ni iz-
hoda. Pa Komančem se je kraj
menda že zdel varen —.

Toda še tisto noč so spreve-
dli, da so res šli v usodno past.

Naš rdeči spremljevalci so se
koj pomešali med svoje ljudi,
nam pa se je naročilo, naj poča-
kamo. Dolgo je trajalo, da so
prišli po nas in nas peljali k po-
glavarju.

Sedel je pri srednjem ognju in
poleg njega dva starejša Indi-
janca, menda odlična bojevnika.
Močno osivel je bil, njegovi la-
sje so bili povezani v visok šop,
ki so ga krasila tri peresa bele-
ga orla. Mokasine je nosil, črne
hlače iz sukna pa telovnik in suk-
njič iz svetlejšega blaga. Poleg
njega je ležala dvocevka in za
pasom mu je tičala pištola star-
rinskega ustroja. V rokah je dr-
žal kos mesa in nož. Večerjal je.
Dišalo je po pečenem konjskem
mesu. Blizu ognja je izvirala bi-
ster studenec.

Ko smo prijezdili, so se rdeči
zgrnili krog nas. Opazil sem med
njimi tudi bele. Nisem se čudil.
(Dalje prihodnjic)

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Na rajsko lepem obrežju je-
zera so bila nekdanj cvetoča
mesta, ki so krasila obal. Tam
na severozapadnem bregu je
bil Kafarnaum, mesto Gospo-
dovo, nedaleč od tam Betzaj-
da, rojstni kraj apostolov: Pe-
tra, Andreja in Filipa in neda-
leč od teh dveh je bil Koro-
zajn. Na jugozapadni strani
obrežja je Tiberija, mesto ka-
terege je pozidal v počast rim-
skemu cesarju Tiberiju, Herod
Antipa, morilec sv. Janeza
Krstnika. Od Tiberije proti
severu zapadu je bila Magda-
la, kjer je bila doma sv. Marija
Magdalena. Na severni strani
se steka v jezero Jordan, ki pri-
teče tam od Cezareje Filipove,
kjer je Gospod obljubil Simo-
nu Petru ključne nebeskega kra-
ljestva. Na jugu se jezero iz-
liva v Jordan, ki v krivuljah te-
če naravnost proti jugu in deli
na eni strani Palestino, na dru-
gi Transjordanijo, ter se po-
tem steka v Mrtvo morje.

Prišedli v Tiberijo se nisva
nič mudila v nekdanji prestol-
nici Heroda Antipa. Dr. Alek-
sič se je takoj pogodil z enim
izmed šoferjev, ki naju je za
prav ugodno ceno potegnili
proti Kafarnaumu. Avto je
naglo zdrčal po lepi cesti ob je-
zeru, kjer sem med potjo užil
lepoto domovine Gospodo-
ve in Njegovih učencev, svetih
apostolov, katerim je tekla zi-
belka na bregovih tega rajске-
ga jezera, ter so po teh brego-
vih spremljali svojega Učenika
in bili priča mnogih čudežev.

Prvi važni kraj mimo kate-
rega sem se peljal, je bila Ma-
gdala, ki je bila ob Kristusovem
času bogato cvetoče me-
sto. Tu je bila doma velika
spokornica in svetnica Marija
Magdalena. Danes tega me-
sta ni več, pač pa je ondi prav
zanemarjena vasica Medžel;

mala mošeja s kupolo dela vtis,
da bivajo tu mohamedanci, me-
sto po katerem je ime svetnici
pa je v svojem razkošju propa-
dlo.

Od Magdale dalje se priče-
nja lepa ravan Genezar, po ka-
teri je ime tudi jezeru. V loku
se vije cesta po nekdanj rodo-
vitni ravnini ob jezeru, kjer
sem se divil kraju, ki je bil ne-
kdaj, dokler so ga obdelovale
pridne roke Galilejcev, prava
podoba raja. Tu je rastle naj-
bolj žlahtno sadje, da so skozi
deset mesecev trgali žlahtne
sadeže, ki so vsled izredno pri-
jetnega podnebja nenehano
cveteli in zoreli; številni stu-
denci pa so napajali to rodovit-
no od Boga blagoslovljeno zem-
ljo, kamor je narava v vsej
svoji radodarnosti stresla vsega
v izobilju. Vse polno vsako-
vrstnih ptičev v gozdičih zele-
nih oleandrov in palm pa je
razveseljevalo srečne prebival-
ce na bregovih Genezareškega
jezera, ki je nudilo prebival-
cem vsakovrstnih rib.

Ta nekdanj čudoviti kraj je
zdaj zapuščen; Turki kot
Arabci so nezmožni obdelova-
nja tega kraja, ki je še v svoji
zapuščeni neobdelan tako
lep ter se še zdaj vidi, da je
moral biti krasen. Med razno
šaro rastejo divje rože oleandri,
lilije; vse tako bujno raste
ter tako ustvarja nekak nara-
ven vrt, katerega močijo žubo-
reči studenci. Zadnje čase se
posebno zanimajo za ta kraj
Judje, ki so pokupili že dosti
zemlje ter potom obdelovanja
skušajo zopet oplešati. Kjer-
koli je že obdelano in zasajeno
se vidi rodovitnost pokrajine,
ko rastejo banane, oranže, fige,
mandeljni, grozdje in drugo
žlahtno sadje, vmes pa se bo-
hotno košalijo palme.

Prevozimo ravnino Genezar;

pred menoj je na levo Gora
blagrov, ki sega do jezera, na
desno ob jezeru je gostišče
Tabagna, last nemškega pale-
stinskega društva; skoro do tu
sem je nekoč segal Kafarnaum.
Zapustivši Nazaret pride Go-
spod v Kafarnaum ter stopi v
shodnico, kjer je učil, da so vsi
strmeli nad Njegovim naukom.
Bil pa je v shodnici človek, ki
je imel nečistega duha in je
zakričal z močnim glasom:
"Pusti! kaj imaš ti z nami, Je-
zus Nazarenčan? Si prišel, da
nas pogubiš? Vem kdo si —
svetnik božji." Jezus mu takoj
zapove: "Umolni in idi iz tega
človeka!" Nečisti duh je takoj
ubogal, vrgel človeka na sredo
shodnice in ga zapustil. Vse
je obšla groza ob tem prizoru,
ko so videli kako ukazuje ne-
čistim duhovom in jih izganja.

Iz shodnice gre Jezus z Ja-
kobom in Janezom v hišo Simo-
na in Andreja. Simonovo ta-
ščo pa je mučila huda mrzlica
in brž so Ga poprosili zanjo.
Jezus se je sklonil in zapove-
dal mrzlici, ženo prijel za ro-
ko, ter vzdihnil in pri tej priči
je vstala in jim stregla.

Ob sončnem zahodu so pa
prinašali k Njemu bolnike in
obsedence; vse mesto je bilo
zbrano pri vratih. Jezus pa je
polagal na bolnike roke in jih
ozdravljaj, ter izganjal hudobe-
ne duhove, ki so odhajajoč
vpili: "Ti si Sin božji!"

Množice obsujejo Jezusa, da
bi poslušale besedo božjo, Je-
zus stoji ob Genezareškem je-
zeru in zagleda dva čolna, ki
sta bila pri bregu; ribiči so bili
stopili iz njih in ispirali mreže.
In stopil je v enega izmed čol-
nov, ki je bil Simonov in ga
prosil naj odrine malo od kra-
ja in sedel je ter iz čolna mno-
žice učil. Ko je nehal govo-
riti, je rekel Simonu: "Odrinite
na globoko in vrzite mreže na
lov!" In Simon mu pravi:
"Učenik, vso noč smo se trudili,
pa nismo nič ujeli; toda na
Tvojo besedo pa bom vrgel
mrežo." In ko so to storili, so
zajeli veliko število rib, da se
je mreža trgala. Pomignili so
tovarišem v drugem čolnu naj
jim pridejo pomagati. Ti so
prišli in napolnili so oba čolna,
da sta se potapljala. Ko je
Simon Peter to videl, je padel
Jezusu k nogam in rekel: "Go-
spod, pojdi od mene, ker sem
grešen človek!" Groza ga je
namreč obšla, njega in vse, ki
so bili z njim. Jezus pa mu je
rekel: "Ne boj se! Odslej boš
ljudi lovil!" In potegnili so
čolna h kraju, popustili vse in
šli za Njim.

Pred Jezusa prinesejo mrt-
voudnega bolnika. Jezus se
obrne proti njemu in reče:
"Zaupaj, sin, odpušeni so ti
tvoji grehi!" Nekateri od pi-
smoukov pa so mislili: "Ta go-
vori bogokletno." Jezus pa, ki
je vedel njih misli, pravi: "Za-
kaj v srcu hudo mislite? Kaj
je lažje reči, "Odpušeni so ti
tvoji grehi," ali reči: "Vstani in
hodi!"? Da pa boste videli,
da ima Sin človekov oblast na
zemlji odpustiti grehe — reče
mrtvoudnemu: "Vstani, vzemi
svoje posteljo in idi na svoj
dom!" In mož je bil tisti hip
zdrav ter odšel na svoj dom.
(Dalje prihodnjic)

Evangelisti popisujejo dogo-
de, ki so se vršili v Kafarnaum-
u, ki jasno kažejo kako je
Gospod obsopal Kafarnaum z
dobrotami in čudeži.

Zapustivši Nazaret pride Go-
spod v Kafarnaum ter stopi v
shodnico, kjer je učil, da so vsi
strmeli nad Njegovim naukom.
Bil pa je v shodnici človek, ki
je imel nečistega duha in je
zakričal z močnim glasom:
"Pusti! kaj imaš ti z nami, Je-
zus Nazarenčan? Si prišel, da
nas pogubiš? Vem kdo si —
svetnik božji." Jezus mu takoj
zapove: "Umolni in idi iz tega
človeka!" Nečisti duh je takoj
ubogal, vrgel človeka na sredo
shodnice in ga zapustil. Vse
je obšla groza ob tem prizoru,
ko so videli kako ukazuje ne-
čistim duhovom in jih izganja.

Iz shodnice gre Jezus z Ja-
kobom in Janezom v hišo Simo-
na in Andreja. Simonovo ta-
ščo pa je mučila huda mrzlica
in brž so Ga poprosili zanjo.
Jezus se je sklonil in zapove-
dal mrzlici, ženo prijel za ro-
ko, ter vzdihnil in pri tej priči
je vstala in jim stregla.

Ob sončnem zahodu so pa
prinašali k Njemu bolnike in
obsedence; vse mesto je bilo
zbrano pri vratih. Jezus pa je
polagal na bolnike roke in jih
ozdravljaj, ter izganjal hudobe-
ne duhove, ki so odhajajoč
vpili: "Ti si Sin božji!"

Množice obsujejo Jezusa, da
bi poslušale besedo božjo, Je-
zus stoji ob Genezareškem je-
zeru in zagleda dva čolna, ki
sta bila pri bregu; ribiči so bili
stopili iz njih in ispirali mreže.
In stopil je v enega izmed čol-
nov, ki je bil Simonov in ga
prosil naj odrine malo od kra-
ja in sedel je ter iz čolna mno-
žice učil. Ko je nehal govo-
riti, je rekel Simonu: "Odrinite
na globoko in vrzite mreže na
lov!" In Simon mu pravi:
"Učenik, vso noč smo se trudili,
pa nismo nič ujeli; toda na
Tvojo besedo pa bom vrgel
mrežo." In ko so to storili, so
zajeli veliko število rib, da se
je mreža trgala. Pomignili so
tovarišem v drugem čolnu naj
jim pridejo pomagati. Ti so
prišli in napolnili so oba čolna,
da sta se potapljala. Ko je
Simon Peter to videl, je padel
Jezusu k nogam in rekel: "Go-
spod, pojdi od mene, ker sem
grešen človek!" Groza ga je
namreč obšla, njega in vse, ki
so bili z njim. Jezus pa mu je
rekel: "Ne boj se! Odslej boš
ljudi lovil!" In potegnili so
čolna h kraju, popustili vse in
šli za Njim.

teško ranil. Zdravnik so izja-
vili, da bo ozdravil, ako ne na-
stopijo komplikacije.

—Lokev. Družina Čok je dobi-
la 700 lir nagrade za dvojčke.
— Sv. Križ pri Trstu. Pred
kratkem je bil imenovan za taj-
nega komornika sv. očeta konz.
svetnik msgr. Andrej Furlan, ki
že 33 let župnikuje v naši fari.

—Iz Podrage pri Vipavi; Ker
so domačini dva dni pred določe-
nim terminom začeli s trgatvijo,
so bili vsi brez izjeme kaznova-
ni. Vsa vas je tako morala pla-
čati dvatisoč lir globe.

—Z Opčin: Dvakrat na teden
namreč ob četrkih in petkih,
imajo sedaj po vsej Italiji brez-
mesna dneva. Po hišah in gostil-
nah hodijo posebni organi nad-
zorovat, ali se ta odredba stro-
go izvaja. Pretekli teden so ti or-
gani v neki gostilni na Opčinah
odkrili, da je v juhi, ki se je ku-
hala na ognjišču, plavala polovi-
ca klobase, v neki drugi gostil-
ni v istem kraju pa so potegnili
iz lonca z juho kost pršuta, kate-
re se ni držalo prav nič mesa.
To je zadostovalo, da sta bila o-
ba gostilničarja kaznovana s
tem, da so jima zaprla lokal za
dva dni.

—Iz Doline pri Trstu: Po raz-
nih lokalih v našem kraju so mo-
rali razobesiti napise, da je go-
stom prepovedano govoriti slo-
venski.

MALI OGLASI

Zahvala
Podpisana se najiskrenejše za-
hvaljujem Dekliški Marijini dru-
žbi fare sv. Vida za darovane
jestvine za Zahvalni dan. Bog
plati!

Mrs. Julia Makše
997 E. 63rd St.

**Pratike in slovenske božične
razglednice**

dobite pri
John Trčku
15508 Holmes Ave.
(277)

V najem
se da 3 sobe, kopalnice in garaža.
Vprašajte na 6424 Spilker Ave.
(278)

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Lepo stanovanje
moderno preurejeno, 5 sob, dober
furnez, kopalnice, spodaj, pose-
ben vhod. Lepa prilika za vse
poštene družine, ki nimajo malih
otrok. Dotični morajo imeti de-
lo, kakor tudi plačat rent ob ča-
su. Cena srednja, po vrednosti
ljudi. Stanovanje se nahaja na
6401 Bonna Ave. Vpraša se na
370 E. 161st St. zgoreja. (276)

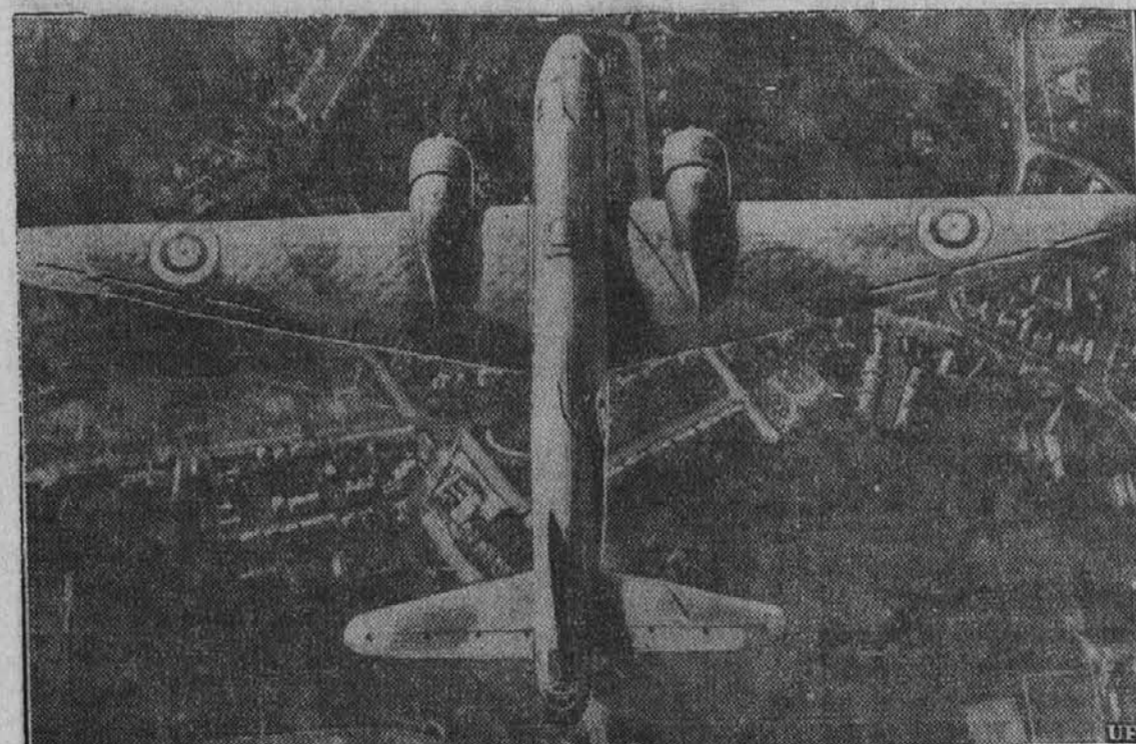
Avto naprodaj
Plymouth 1936, 4-Door Se-
dan, je prevozil s a m o 14,000
milj. Je bil kompletno preure-
jen za zimo. Izgleda in vozi kot
nov. Vprašajte na 671 E. 113th
St., ali pokličite MULbery 5456.
(nov. 27, 28, dec. 1)

Naprodaj
je beauty shoppo, kompletno
opremljen, z dobrim prometom.
Se prodaja radi odhoda iz mesta.
Vprašajte na 6724 St. Clair
Ave., ali pokličite HENDERSON
4181. (277)

MAR-KET COAL CO.
1261 Marquette Rd. Henderson 1588
FIN PREMOG!
FIN PREMOG!
Točna postrežba!

Tako so opremljeni angleški letalci, predno se dvignejo v zrak, da poletijo nad Nem-
ce. Imajo strojnice, plinske maske in parašute. To je njih redna oprema.

Tako panoramo vidi pod seboj pilot boj-nega letala, ki išče mesto, kamor bi vrgel ne-
kaj jeklenih "fajec."

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Ti trije sozarotniki niti slutili niso, kaj Jean Lacheneur prav za prav namerava. Kar se tiče Chupin vdove in njenega sina, ni imel nobenega strahu, kajti z obljubo obilnega bogastva sta drage volje storila vse, kar je zahteval.

In če bi Martial sledil ženi v Poivriere gostilno, tedaj je znal že vnaprej vse tako pripraviti, da bi vojvoda mislil, da je šla vojvodinja tja v dobrodelne svrhe.

"Toda Martial ne bo šel v beznico," je mislil Jean, katerega srce se je maščevalno radovalo, ko je držal konja. "Gospod vojvoda je prefin za take obiske."

In v resnici Martial ni stopil v gostilniške prostore. Dasi ga je spreletal groza, ko je videl ženo stopati v nesnažno beznico, kot bi bila tam doma, pa je mislil, da v beznici sami ne izve ničesar, ako bi ženi sledil.

Zadovoljil se je s tem, da si je natančno ogledal zunanost prostorov, nakar je zajahal in v galopu oddirjal. Bil je ves iz sebe; vojvoda ni vedel, kaj bi mislil o tem, kaj bi verjel.

Toda trdno je sklenil, da pride skrivnosti do dna. Kakor hitro se je vrnil v palačo, je poslal Otona, da poižve podrobnosti. Temu udanemu služabniku je lahko zaupal vse; pred njim ni imel nobene skrivnosti.

Okoli četrte ure popoldne se vrne njegov zvesti služabnik. Martial je takoj opazil nenavadno potrto začudenje na njegovem obrazu.

"Kaj je?" vpraša Martial, ki je slutil veliko nesrečo.

"Ah, gospod, gospodinja one nesrečne pivnice je vdova Chupinovega sina —"

Martial je pobledel kot mrlič.

Poznal je življenje preveč dobro, da ne bi vedel, da je vojvodinja v oblasti teh lopovov, in v njih oblast je morala priti, ker so vedeli za neko gotovo skrivnost in da je bila ona pripravljena z največjimi žrtvami kupovati

njih molk. Toda kakšna je ta skrivnost?

Leta, ki so osivela Martialove lase pa nikakor niso mogla ohladiti njegove krvi. Bil je še vedno mož poln akcije.

Na vso naglico odhiti v stanovanje vojvodinje.

"Gospa je odšla pravkar navzdol, da sprejme grofinjo Musidol in markizo d'Arange," reče strežnica.

"Dobro. Tu jo počakam. Pojdite!"

Martial stopi v privatno sobo Blanche.

Po sobi je bilo vse razmetano, kajti ko se je vojvodinja vrnila iz Poivriere, se je začela preoblačiti in ni bila še gotova, ko so ji naznanili obisk.

Omare za obleko so bile odprte, stoli so bili polni raznega perila, tu je bila njena ura, njena denarnica in več svežnjev ključev — vse to je ležalo na oblačilni mizi.

Martial se ni vsedel.

"Blaznost," premišluje, "ako jo začnem vpraševati, ne izvem ničesar. Molčati moram in paziti."

In že se je hotel umakniti iz sobe, ko pade njegov pogled na posodico za zlatnino, vdelano v srebro, in ki je bila last njegove žene še izza deklinskih let, in ki jo je spremljala, kamorkoli se je podala.

"Tu leži brez dvoma rešitev skrivnosti," reče Martial.

Bil je eden onih trenutkov, ko mož sledi povelju strasti, ne da bi sploh kaj pomislil. Na mizi opazi ključ; hitro jih pograbi in išče onega, s katerim bi odprl posodico. Četrty ključ je bil pravi. V posodici je bilo polno listin.

Z mrzlično naglico lista Martial po vsebini. Zavrgel je več brezpomembnih listin, ko pride do računa, na katerem čita:

"Iskanje za otroka gospe Sairmeuse. Stroški za tretjo četrtino leta 18—"

Martialu se zavrti v glavi. Otrok! Ona ima otroka!"

In čita naprej: — za uposlitev dveh detektivov v Sairmeuse — za moje lastno potovanje — razne podrobnosti —. Skupna svota je znašala šest tisoč frankov. Na računu je bil podpisan Chefteux.

Z nenako hladno jezo je nadaljeval Martial s preiskavo posodice, ko naleti na neko notico, katero je očitno napisala okorna roka. V notici čita: "Dva tisoč frankov še nocoj večer, ali pa povem vojvodi zgodbo afere v Borderie." Ko išče naprej dobi še več drugih računov od Chefteuxa, potem pismo tete Medeje, v katerem piše o zaporih in o kesanju. In končno, na dnu posodice, dobi poročno listino Marie-Anne in Maurice Escrovala, napisano po župniku v Viganu, in podpisano po starem zdravniku in korporalu Bavoisu.

Resnica je bila jasna kot beli dan.

Oledenel do groze, je imel Martial komaj dovolj moči spraviti pisma in listine v posodico. Potem se pa ziblje proti svoji lastni sobi in se ves čas prijemlje za zid, da ne bi padel.

"Ona — je — umorila — Marie-Anne," šepeta kot blazen.

Bil je uničen radi te nezvestobe in nizkote ženske, ki je bila njegova soproga —, in to radi njene zločinske drznosti.

Prisegel je, da prinese vse na dan in sicer potom vojvodinje ali pa potom vdove Chupin. Nemudoma je naročil Otonu, da mu preskrbi obleko kot jo nosijo obiskovalci Poivriere beznice. Saj ni vedel, kako hitro jo bo moral

rabit. To se je zgodilo zgodaj v februarju mesecu. Od onega dne ni mogla Blanche storiti koraka, ne da bi bila opazovana. Niti eno pismo ni prišlo njej v roke, ne da bi ga mož najprvo odprl in prečital.

Blanche niti najmanj ni slutila, da je predmet nesprestanega opazovanja.

Vojvoda ni zapustil svoje sobe. Delal se je bolnega. Srečati se z ženo in molčati, tega ne bi mogel presentiti. Spomnil se je svoje prisege maščevanja, katero je položil ob mrtvaški postelji Marie-Anne.

Toda ves ta čas se ni zgodilo ničesar novega. Vzrok je bil sledeč: Polite Chupin je bil aretiran radi tatvine, radi česar je moral tudi Jean Lacheneur čakati s svojimi načrti. Toda konečno je mislil, da bo na pustno nedeljo, 20. februarja, vse pripravljeno.

Na povelje Jeana Lacheneurja je vdova Chupin dan prej pisala vojvodinji, da mora priti v Poivriere v nedeljo ponoči ob enajstih.

Istega večera bi se imel Jean sestati s svojimi pristaši v gostilni "Pri mavrici," ki je bila na zelo slabem glasu. Tu bi dobili zadnja navodila.

Ti zarotniki bi začeli z igro, on bi pa nastopil bolj proti koncu.

"Vse je dobro pripravljeno; mehanizem bo dobro posloval," je govoril sam s seboj.

Toda "mehanizem" je odpovedal.

Gospa Blanche je po prejemu pisma Chupinove vdove se nekaj časa upirala. Bala se je pozne ure in zapuščenega prostora.

Toda prisiljena je bila podati se, in na dogovorjeni večer je previdno zapustila palačo, spremljala po Kameliji, oni služabnici, ki je bila navzoča pri smrtnih bojih tete Medeje.

Vojvodinja in strežnica sta bili zelo priprosto oblečeni in se nista bali, da bi ju kdo spoznal.

In vendar ju je opazoval neki moški, ki jima je hitro sledil. Bil je Martial.

Martial je že prej zvedel za stanek kot Blanche. Preoblekel se je v obleko, katero mu je preskrbel Oto ki je bila enaka obleki obrežnega delavca. In ker je bil Martial človek, ki je naredil perfektno vse, česar se je lotil, se mu je posrečilo pripraviti se tako, da ga nihče ne bi mogel spoznati. Njegovi lasje in brada, vse je bilo namršeno in zmešano, njegove roke so bile namazane s prahom in blatom, tako da bi moral sleherni misliti, da je zapuščen obrežni delavec.

Oto ga je prosil, čega sme spremljati, toda vojvoda tega ni dovolil, rekoč, da revolver, ki ga nosi s seboj, zalostuje. Toda dobro je poznal Otona. Vedel je, da ga ne bo ubogal.

Ura je dobila deset, ko sta Blanche in Kamelija zapustili palačo in ni ju vzelo pet minut, da sta dospeli na Taranne cesto, kjer je stala ena sama kočija.

In samo en voznik je bil navzoč.

Stopili sta v kočijo, ki je urno odpeljala.

Ta okoliščina je izvabila iz Martiala nevšečno kletev, toda ker je vedel, kje dobi ženo, ne škoduje nič, ako zgubi nekaj časa, da poišče drugo kočijo.

In res kmalu naleti na kočijazha, ki požene bliskoma konje, kajti v rokah je čutil izredno nagrado desetih frankov.

Vojvoda je komaj stopil na zemljo, ko je začel za seboj drdranje tretje kočije, ki je naglo ustavila v primerni razdalji.

"Oto mi najbrž sledi," pravi Martial.

Martial začne korakati preko odprtega sveta proti beznici.

Vse okoli je bilo tiho in žalostno in okolica je bila še toliko slabša, ker je nastala megla, ki je naznanjala dež. Martial se je večkrat opotekel po izbočeni zemlji in parkrat bi skoro padel. Pa ni bilo dolgo, ko je opazil

črno maso v sredini megle. Bila je Poivriere gostilna. Mrka luč je le slabo razsvetljevala kočjo in okolico.

Ali je bilo v resnici mogoče, da se nahaja vojvodinja de Sair-

meuse v teh prostorih?

Previdno se približa Martial oknu in ko se prime za tečaj enizmed polknic, se dvigne toliko, da lahko pogleda v notranjost.

Da, njegova žena se je nahaja-

Francoski vojaki, ki so bili na zapadni fronti vjeti od Nemcev. Za njimi stojita dva nemška vojaka, ki ujetnike stražita.

Na levo je baron Voorst Tot, vrhovni poveljnik nizozemske armade, na desno pa general Snyders, poveljnik nizozemske rezerve.

V Berlinu nabirajo za relief kar po ulicah. Vlada pozivlje narod, naj da letos več kot sicer druga leta.

la v tej beznici.

S Kamelijo sta sedeli pri mizi pred veliko skledo za punč v družbi dveh raztrganih, režečih se lumpov in nekega vojaka, ki je bil videti še mlad.

V sredini sobe stoji vdova Chupin s kozarcem v roki, ki klepetala na vsa usta in pridno požirala žganje tekoma govora.

Vtis, ki ga je naredil ta prizor na Martiala je bil tako strašen da spusti tečaj, za katerega se je držal in zdrkne proti tlom.

Zarek usmiljenja se pojavi v njegovi duši, kajti nekako močno se je zavedal trpljenja, kateremu je bila podvržena morilka.

Toda želel je še enkrat pogledati v notranjost pivnice. Zopet mu vzpne s pomočjo tečaja pri polknicah in zre na ostudne pri-

zore.

Stara ženska je zginila; mladi vojak je vstal od mize. Korakal je po sobi in vihtel roko. Gospa Blanche in Kamelija sta ga pozorno poslušali.

Oba druga moška sta pa sedela pri mizi in si zrla v oči. Martial je opazil, kako sta se pomenljivo spogledala.

In ni se motil. Lopovi so računali na bogat plen.

Blanche, ki se je s tako skrbjo preoblekla, da si je nataknila na noge celo široke, stare čevlje — pa je pri tem pozabila na svoje sijajne demantne uhane.

Pozabila je na nje, toda Lacheneurjevi zarotniki so jih opazili in so jih sedaj opazovali z očmi, iz katerih je bilo opaziti večblesk kot v uhanih.

Posebna razprodaja

Najboljše in najbolj trpežne rjuhe poznane pod imenom "Pequot," smo v cenah tako znižali, da jih tudi v najboljših in največjih trgovinah v mestu prodajajo za 25% višje kot pri nas. Lahko se sami prepričate o cenah v mestu in videli boste, da je resnica, kar pišemo.

Cene gori omenjenih rjuh so sledeče:

Mera 81x108, to so 2¼ jarde široke in 3 jarde dolge, cena sedaj samo

\$1.59

Mere 81x99, to so 2¼ jarde široke in 2¼ jarde dolge, cena sedaj samo

\$1.43

GORKA POSTELJNA ODEJA

Vse blankete in kovtre smo v cenah za 15% znižali.

LOT SWEATROW ZA FANTE IN DEKLICE

Cena znižana na 95¢, \$1.19, \$1.59 in \$1.75

ZIMSKE KIMONE ZA DEKLICE—ROBES

95¢, \$1.19, \$1.59 in \$1.75

VELIKE BRISAČE, MERE 22x44

Regularna cena 29c vsaka, sedaj 4 za \$1.00

JOSEPH ŠTAMPFEL

6108 ST. CLAIR AVE.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE JE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev. Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekoma svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Član in članica nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsak! slovenski naselbinil v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Kongresnik Dies, ki je načeljuje znanemu komiteju, ki preiskuje aktivnosti komunistov v Ameriki.

Gordon Selfridge, rojen Amerikaneec, ima v Londonu veliko department trgovino. Te dni je prišel domov na obisk.